

VIR ADMODVM REVERENDE,
AMPLISSIME, DOCTISSIME,
FAVOR ET AMICE AESTVMATISSIME.

Non a ratione alienum est, illos, qui societate quadam inter se continentur, fortunae, quae membro illius vni aut secunda, aut aduersa est, aliquo modo fieri participes. Quid mirum, si & nostrum collegium, quod amplexu suo Te haecenus tenuit, in societatem laetitiae, qua ex voto perfusus es, itidem veniat? Sacro admotus es muneri, ad quod pia animi contentione adspirasti. Nec est, quod temere a Te hic factum pronunciemus, quum & in scholis & Academiis ad illa rite Te praeparaueris munia, quae nunc Tibi legitime vocato obire contingit. Declaranda igitur fuit nostra in Te voluntas, demonstrandus quoque collegii nostri ardor, pro Tua salute, prosperisque demandati muneris successibus vota facientis. Dimissus es e complexu nostro bonis ominibus, apprecati Tibi sumus felicissima acceptae spartae auspicia. Gratulamur & Tibi & nobis, quod summum Numen precibus nostris benigne annuerit, imploramus illud, ut & in posterum omnia Tibi ex voto euenire iubeat. Hoc vero nobis des, ut officii Tui in Praesidem nostrum grauissimum memor semper sis, collegiique nostri sociis Horvveinio nempe, vocato nunc Seidensium Diacono, Putrichio, Rhostio, Schmidero, Schumachero, Artium Magistris, & mihi denique constanter faueas. Vale, dabam
Dresdae, Ippis Kal. Ian. clc lccc xxxv.

Qui

